

[Bernhard Baunsgaard]

det var ualmindelig vanskeligt at få ministeren til at træffe den rigtige beslutning, men det lykkedes altså i sidste sekund. Den del kan vi lade ligge, og tilbage er spørgsmålet om borgernes retssikkerhed vedrørende brugen af CPR-numre.

Der har fra ministerens side været henvist til den nylig vedtagne lov, og der er faldet nogle bemærkninger om, at flere partier ikke føler sig overbevist om, at vor registerlov er god nok. Jeg må som radikal nok sige, at jeg er overbevist om, at den ikke er god nok. Der er for mig ingen tvivl om, at vores registerlov burde være strammet op.

Ministeren henviste til, at vi nu burde afvente erfaringerne. Jeg vil føje til, at de konservative øjensynlig har skiftet opfattelse af vor registerlov. De stemte for den, og nu forlanger de, at det, den beskæftiger sig med, skal gøres klarere. Men det er jo ikke nok, at de konservative skifter, og skal vi overbevise et flertal, så må vi nok have nogle erfaringer om de huller, der efter radikal opfattelse er i den gældende registerlov.

Hvis man vil have et eksempel på det, så mener jeg, at det ikke er nok, at vi har indsat, at oplysninger kun må videregives til andre offentlige myndigheder, såfremt det har væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virke. Nej, det vi skal have sat ind, det er en bestemmelse om, at de oplysninger, der afgives, kun må bruges til det formål, som er grunden til, at borgeren har betroet sig til de offentlige myndigheder, og det er jo en helt anden stramning end den, der er her. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det f. eks. skulle være nødvendigt for statistisk behandling af befolkningen at få opgivet CPR-nummeret. Statistik er jo netop gennemsnittet, og det er, med de variationer, der skal til, ikke nødvendigt at gå ned i den enkelte person, tror jeg.

Jeg er overbevist om, at vi burde have strammet vor lov om registre betydeligt, men som sagt må der overbevises flere end blot de konservative. Men så er spørgsmålet, hvad vi kan gøre i mellemtiden. Ja, vi kan naturligvis samle erfaringer, så vi kan overbevise tilstrækkelig mange i folketinget om, at vi skal have strammet loven op.

Der er ét område til, hvor jeg synes at regeringens har et stort ansvar for, at borgerne kan føle sig mere trygge ved det, der sker, for jeg er da enig i, at borgerne ikke skal

undlade at benytte de muligheder, der ligger i EDB-teknikken.

Vi skal ikke være maskinstormere, og vi skal ikke opfordre en regering til at være det, men når CD går så langt som til at advare mod hetz, så tror jeg nok, at jeg ikke overdriver, når jeg siger, at jeg ikke tror, at CD har begrebet et suk af, hvad der er på færde her, for myndighederne opfylder ikke i rimelig grad det, som vi må kræve af dem med hensyn til brugen af CPR-numre. Myndighederne underbygger jo selv opfattelsen. Hvis der kommer en mand med et CPR-nummer, så har han ret til at få hvad som helst at vide om vedkommende. Man undersøger end ikke, om vedkommende uberettiget har sat sig i besiddelse af det. Myndighederne, også inden for justitsministerens område, offentliggør jo rask væk CPR-numre, og man sikrer sig ikke, at andre ikke misbruger det, når de henvender sig officielt. Jeg kan nævne det kendte eksempel fra Århus, hvor det århusianske skattevæsen til to vildtfremmede mennesker gav oplysninger af skattemæssig karakter. De satte sig for at vise, at det var muligt at misbruge systemet, og man sikrer kendte CPR-numre. De havde aftalt, at de byttede CPR-numre, og fik uden vanskeligheder oplysning om det andet menneske.

Det går altså ikke. Myndighederne må forstå, at de har et stort ansvar i denne periode, hvor vi samler erfaringer. Myndighederne har et stort ansvar i henseende til at sige, at CPR-nummer ikke må bruges som eneste identifikation, når man henvender sig til myndighederne. Så snart det bliver understreget, at der skal være andre identifikationsmuligheder, så vil noget af risikoen for misbrug af CPR-numre falde væk. Jeg vil meget stærkt henstille til justitsministeren og til andre ministre, at de indskærper deres forskellige ressortområder, at de ikke må lægge denne vægt på, at CPR-numre er tilstrækkeligt, for så åbner vi for misbrug.

Inge Krogh (KrF):

Angående den første del af det fremsatte forslag er kristeligt folkeparti enig i, at bestemmelserne for udlevering af CPR-numre måske bør klargøres. Sandsynligvis er udleveringsbestemmelserne sikre nok, men det er, som om befolkningen mangler tillid til, at de er sikre, og det må klargøres sådan, at be-